

РЕШЕНИЕ

№ 2253

гр. София, 05.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав,
в публично заседание на 01.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ева Пелова

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **6888** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 87, вр. чл. 28 от Закона за хазарта (ЗХ).

Образувано е по жалба на [фирма] – [населено място], срещу Решение № 61/22.06.2020 г., постановено от Държавна комисия по хазарта (ДКХ) / с правоприемник Национална агенция по приходите /, с което е приложена принудителна административна мярка – окончателно отнемане на лиценз за залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, организирани онлайн, за който е издадено Удостоверение № 00030/1106/01.02.2019 г.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на оспореното Решение, като издадено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, материалноправните разпоредби и целта на закона. Твърди се, че лицензът е отнет поради наличие на просрочени публични задължения в размер над 5 000 лв., а именно 18 960 968.56 лв. (от които главница 14 945 470.83 лв. и лихви 4 015 497.73 лв.), което вземане е установено с два АУПДВ, които не са влезли в сила, тъй като същите са оспорени от дружеството по съдебен ред и към настоящия момент няма влезли в сила съдебни актове, поради което ПАМ е наложена преждевременно и ДКХ не е имала правомощие да поиска обезпечение. Посочва, че тримесечния срок, даден на дружеството за изпълнение на указанията за погасяване на задълженията или за предоставяне на надлежно обезпечение, не е изтекъл към датата на постановяване на Решението. Излагат се доводи, че с приемането на Закона за мерките и действията по

време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13.03.2020г., до неговата отмяна, съгласно чл.3, т.3 / обн. ДВ бр.28/24.03.2020г./, спират да текат сроковете за изпълнение на указания, дадени от административни органи, както и чрез редакцията, обнародвана в ДВ бр.34/09.04.2020г. въведения тримесечен срок започва да тече от 09.04.2020г., а оспореното решение е издадено преждевременно на 22.06.2020г., тъй като [фирма] е имало срок до 14.07.2020г. да представи доказателства за надлежно обезпечаване на установените публични задължения. Твърди се, че макар първото предложение за обезпечение да е отхвърлено от ДКХ, дружеството е предложило още три алтернативи за това, по които ДКХ не се е произнесла. Сочи се, че след като дружеството е депозирало заявление за прекратяване на лиценз, ответникът е бил длъжен да спре производството по принудително прилагане на ПАМ, до произнасяне по искането за доброволното му прекратяване. Прави се искане за отмяна на постановеното Решение, претендират се разноски.

Ответникът - изпълнителния директор на Национална агенция по приходите (НАП), конституиран като такъв на основание чл. 153, ал. 3 от АПК и в изпълнение на задължителните указания на Върховния административен съд, Седмо отделение, дадени с решение № 8247/07.07.2021г., постановено по адм. дело № 339/2021г., чрез процесуалния си представител юрк. Г., оспорва жалбата, счита същата за неоснователна. Моли обжалвания административен акт да бъде потвърден, претендира присъждане на юрисконсулско възнаграждение.

Административен съд София - град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Страните не спорят и от доказателствата по делото се установява, че на [фирма] е издаден лиценз за залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, организирани онлайн, на основание чл.34, ал.1 от ЗХ, на 01.02.2019г., със срок на действие 5 години, видно от представеното удостоверение за издаден лиценз № 000030-1106.

С уведомление изх. № 206/14.02.2020г., председателят на ДКХ уведомил жалбоподателя за започнало производство по временно отнемане на лицензи за организиране на хазартни игри. С това уведомление жалбоподателят бил поканен да представи обезпечение в посочени по размер суми – главница и лихви.

С писмо, вх. № 693/21.02.2020г. дружеството депозирало възражение срещу образуваното административно производство, като е заявило, че няма просрочени публични задължения. Към възражението било приложено писмено съгласие от [фирма], с което последните се задължавали безусловно и неотменимо да предоставят своя актив, представляващ ценни книжа, за обезпечаване на публични държавни вземания на [фирма], установени с влезли в сила АУПДВ.

С Решение № 45/13.03.2020г. ДКХ приложила ПАМ – временно отнемане за срок от три месеца на издадения лиценз за залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, организирани онлайн, за което е издадено удостоверение за издаден лиценз № 000030-1106 на [фирма]. С решението е разпоредено на [фирма] да предприеме действия за преустановяване на допуснатото нарушение, в срока, за който е приложена ПАМ. По делото няма данни, от които да е видно, че решение № 45/13.03.2020 г. на ДКХ е влязло в законна сила, доколкото към настоящия момент няма постановен окончателен съдебен акт.

Оспореното Решение е мотивирано с издадени АУПДВ № 1 и № 2 от 14.02.2020г. като е посочено, че и по двата акта дружеството-жалбоподател дължи публични вземания в размер над 5000 лева, за дължими държавни такси за периода от 01.06.2014г. до 31.01.2020г. Административният орган отчита, че след уведомяването по чл.26 АПК жалбоподателят е предложил обезпечение – залог на ценни книжа /талони/билети/ с различни разновидности, предоставени от трето лице. ДКХ не е приела предоставеното обезпечение с аргумент, че са последвали законодателни промени в ЗХ, обн. ДВ, бр.14/2020г., с които издадени билети/талони се обезценяват и следва да се унищожат до 31.12.2020г. като по този начин предоставеното обезпечение не може да се оцени.

С писмо изх. № 912/16.06.2020 г., председателят на ДКХ уведоми [фирма] за започване на производство по окончателното отнемане на удостоверение за издаден лиценз №000030-1106/01.02.2019 г. Посочено е, че жалбоподателят не е изпълнил разпорежданията, дадени с решение № 45/13.03.2020 г. на председателя на ДКХ и не е представил обезпечение в размер на главницата и лихвите до края на работния 15.06.2020 г. ден.

Председателят на ДКХ внесе предложение изх. №4772/19.06.2020 г. до Комисията за прилагане на ПАМ. В предложението е отразено наличието на публични задължения на дружеството, както следва: по АУПДВ № 1/14.02.2020 г., за дължими от дружеството държавни такси по чл.30, ал.3, предл.първо от ЗХ за периода от 01.05.2015 г. до 31.01.2020 г. в размер на 293 597.41 лв. главница и 118 282.89 лв. лихви за просрочие, и по АУПДВ № 2/14.02.2020 г. за дължими от дружеството държавни такси по чл.30, ал.3, предл.първо от ЗХ за периода от 01.06.2014 г. до 31.01.2020 г. в размер на 14 651 873.42 лв. главница и 3 897 214.84 лв. лихви за просрочие, или главница в общ размер на 14 945 470.83 лв. и лихви в общ размер на 4 015 497.73 лв. Отражено е, че е направена служебна справка от НАП, от която е установено, че не е налице обезпеченост на просрочените публични задължения, както и че по двата АУПДВ няма постъпили плащания или обезпечения. Посочено е, че дружеството има просрочени публични задължения в размер над 5 000 лв. и не е представило обезпечение в размер на главницата и лихвите.

По повод внесеното предложение изх. № 4772/19.06.2020 г., е издадено оспорваното Решение №61/22.06.2020 г. на ДКХ, с което на основание чл. 31, ал. 1, т. 3 и чл. 86, ал. 1, т. 7, вр. чл. 85, ал. 1, т. 1 от ЗХ на [фирма] е приложена ПАМ - окончателно отнемане на издаден лиценз за залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, организирани онлайн, за който е издадено Удостоверение №000030-1106/01.02.2019 г. на [фирма].

При така установените факти, Административен съд София-град достига до следните правни изводи:

Жалба е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол на основание чл. 28 ЗХ. Същата е подадена от активно легитимирано лице, притежател на окончателно отнетия лиценз и в срока по чл.28, ал.1 от ЗХ, а разгледана по същество, е ОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно разпоредбата на чл.168 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, като проверява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби при издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва закона.

Съдът приема, че оспореният в настоящото производство акт за прилагане на ПАМ е издаден от компетентен административен орган към датата на издаването му – Държавна комисия по хазарта. Съобразно разпоредбата на чл. 86, ал. 1 от ЗХ (ред. ДВ, бр. 14 от 18.02.2020 г.) Комисията прилага принудителна административна мярка – окончателно отнемане на издадения лиценз за организиране на хазартни игри или за дейност по чл. 1, т. 2 ЗХ. Комисията, в качеството ѝ на колективен орган, е постановила процесното решение при наличие на необходимия кворум и мнозинство, съгласно изискванията на относимите към този момент редакции на чл. 23, ал. 4 и чл. 25, ал. 2 от ЗХ.

Актът е издаден в предписаната от закона форма, като съдържа фактически и правни основания за негово издаване, съгласно чл. 26 от ЗХ, мотивиран е в достатъчна степен, позволяващ на адресата да разбере какви са причините, поради които се прилага ПАМ.

Жалбоподателят е уведомен, че по отношение на него е започнало производство по проверка и установяване на дължими държавни такси по чл.30, ал.3 от ЗХ, за периода от 01.01.2014 г. до 31.12.2019 г. Дадена е възможност на дружеството да представи допълнително доказателства, както и да се запознае с преписката. Впоследствие са издадени два АУПДВ, връчени на представител на дружеството. След това ДКХ е уведомила дружеството за започнало производство по прилагане на ПАМ – временно отнемане за срок от три до шест месеца на лиценз за залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, организирани онлайн, за който е издадено Удостоверение №000030-1106/01.02.2019 г, на основание чл. 85, ал.1, т.1 от ЗХ. На заседание на ДКХ е взето решение за прилагане на ПАМ – временно отнемане на лиценза, като са дадени указания на дружеството, че в срока на временното отнемане на лиценза – 3 месеца, следва да предприеме действия за преустановяване на нарушението. След като е приел, че е изтекъл този срок, ответникът е извършил проверки чрез съответните компетентни органи, относно наличието на извършено плащане на дължимите суми или внесено обезпечение. Дружеството е уведомено за започване на процедура по окончателното отнемане на лиценза и е даден за представяне на допълнителни доказателства и запознаване с преписката. След изтичане на тридневния срок председателя на ДКХ е внесъл предложение за вземане на решение за прилагане на ПАМ - окончателно отнемане на лиценза. Предложението е разгледано на заседание на ДКХ, проведено на 22.06.2020 г. и с необходимото мнозинство /единодушие/ е взето решение за прилагане на ПАМ – окончателно отнемане на лиценза, за които е издадено Удостоверение №000030-1106/01.02.2019 г.. Горното води до извод, че правото на защита на жалбоподателя не е накърнено, тъй като дружеството е уведомявано за всеки един етап от административното производство, като са му връчвани всички съставени по този повод актове.

Настоящият съдебен състав обаче намира, че при постановяване на решението ответникът е допуснал съществено процесуално нарушение, довело и до материална незаконосъобразност на акта, тъй като преждевременно е издал решението за окончателното отнемане на лиценза, преди изтичане на срока за изпълнение на дадените указания с Решение №45/13.03.2020 г.

Срокът от 3 месеца за предприеме действия за преустановяване на нарушението, посочен в Решение № 45 от 13.03.2020 г. на ДКХ, е временно отложен поради настъпилата в страна епидемичната обстановка. Това е така, тъй като съгласно чл.3, т.3 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с

решение на Народното събрание от 13.03.2020 г. и за преодоляване на последиците, съгласно първата му редакция, обн. ДВ, бр. 28 от 24.03.2020 г., сроковете за изпълнение на указания, дадени от административен орган на страни или участници в производства, с изключение на производствата по Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове, спират да текат. Посочената разпоредба е отменена при следващата редакция на закона, ДВ, бр. 34 от 2020 г. в сила от 09.04.2020г., т. е. срокът за изпълнение на указанията, дадени от ДКХ на оспорващия е започнал да тече от 09.04.2020 г. и следва да изтече три месеца по-късно, на 09.07.2020 г., а оспореното Решение е постановено на 22.06.2020г., т.е. преди изтичане на срока за изпълнението му.

Съгласно чл.22, ал.1, т.1 от ЗХ Държавната комисия по хазарта издава, отказва да издаде, предсрочно прекратява и отнема лицензи за организиране на хазартни игри на и от лицата, които имат право да ги организират в отделни обекти. В случая ДКХ е издала лиценз на жалбоподателя за организиране на хазартни игри онлайн.

Отделно от това след връчване на уведомяването за започналото административно производство, жалбоподателят е представил на административния орган удостоверение от ТД на НАП № 220202000041412/20.02.2020 г., в уверение на това, че [фирма] няма задължения. Липсата на публични задължения не е обсъждано от органа в оспорваното решение, а едностранно са посочени невлезли в сила АУПДВ от дата, на която на жалбоподателя е връчено уведомлението по чл. 26 от АПК, като служебната бележка от НАП за отсъствие на задължения е издадена след това. ТД на НАП е законово определената институция, която разполага с информация за липса/наличие на публични задължения. ДКХ сама определя размера на задълженията по АУПДВ, без да се съобрази с официален документ издаден от държавен орган. Следователно е налично съмнение, жалбоподателят да е изряден платец на задълженията си по чл. 30, ал. 3 от ЗХ за периода от м. юни 2014 до м. януари 2020 г., единствено по преценката на ДКХ (закрита).

За да се приложи ПАМ следва да са налице три предпоставки, а именно наличие на издаден и действащ лиценз и наличие на лице по чл. 4 от ЗХ и наличие на публични задължения в размер над 5 000 лв. Наличието на задължение предполага безспорно установено такова по основание и размер, което може да се установи единствено с влязъл в сила АУПДВ. Такива актове няма, но има удостоверяване от приходната агенция, че жалбоподателят няма публични задължения към дата, следваща издаването на двата АУПДВ. ДКХ няма правомощия да поиска от жалбоподателя обезпечение на публичното му задължение преди същото да е установено. Едва при установяването му по безспорен начин, жалбоподателят има възможност да представи обезпечение в размер на главницата и лихвите. Същото се предоставя пред органа по изпълнение, т. е. публичния изпълнител, а не пред ДКХ. Непредставянето му се удостоверява със съответно писмо от НАП до ДКХ. Едва тогава може да се приеме, че не е представено обезпечение в размер на главницата и лихвите за просроченото публично задължение. В случая този ред не е спазен.

Фактът, че актът подлежи на предварително изпълнение означава единствено, че посочените в него публични задължения могат да бъдат събрани по реда на ДОПК от публичен изпълнител. От този факт обаче не следва, че тези задължения безспорно съществуват като основание и размер, тъй като безспорното им наличие, както се посочи по-горе, се установява само с влязъл в сила АУПДВ. Към момента АУПДВ са предмет на оспорване по адм. дело № 2460/2020 и 2466/2020 г. на АССГ, по които към

момента няма постановени окончателни съдебни актове. В този смисъл, дори да бъдат събрани задълженията по този акт, в случай че АУПДВ бъде отменен с влязъл в сила съдебен акт, същите подлежат на възстановяване от държавата при предявяване на иск с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ. Следователно, установени с невлязъл в сила АУПДВ просрочени публични задължения не могат да бъдат основание за временно отнемане на лиценз за организиране на хазартни игри по чл. 85, ал. 1, т. 1 от ЗХ. Действително, законът не поставя изискване за наличие на влязъл в сила АУПДВ, с който се установяват задълженията, но характера на разпоредбата на чл. 85, ал. 1 от ЗХ е такава, че предполага наличието на безспорно установено по основание и размер задължение. Публичното задължението не е такова докато не влезе в сила актът, с който то е установено, тъй като преди това то е спорно. Следователно, установени с невлязъл в сила АУПДВ просрочени публични задължения не могат да бъдат основание за временно отнемане на лиценз за организиране на хазартни игри по чл.85, ал.1, т.1 от ЗХ, а оттам и за окончателното отнемане на лиценза. Също така, при липса на влязъл в сила акт за временно отнемане на лиценз, доколкото същия е оспорен пред съда, не следва да се пристъпва към окончателното отнемане на лиценза. Това е така, тъй като с жалбата и образуваното съдебно производство е постановено под съмнение основанието за временното отнемане на лиценза, което пък в последствие се отразява на последващия акт за окончателно отнемане на лиценза.

Допуснатото предварително изпълнение не стабилизира акта със силата на неотменяемост, за да може само и единствено на основание предварителното изпълнение да се пристъпи към издаване на последващ акт на основание дадени с предходния такъв указания и съответното тяхното неизпълнение. Ако предварителното изпълнение на един акт беше достатъчно за стабилитета на акта, то нямаше да има смисъл от съдебното му оспорване. Доколкото не е налице стабилен административен акт, с който временно е отнет лиценза, то и не следва да се пристъпва към окончателното му отнемане.

Следва да се посочи и че ДКХ няма правомощия да поиска от жалбоподателя обезпечение на публичното му задължение преди същото да е установено. Едва при установяването му по безспорен начин жалбоподателят има възможност да представи обезпечение в размер на главницата и лихвите.

Едва след влизане в сила на двата АУПДВ №№ 1 и 2 от 14.02.2020 г. и на Решение № 45/13.03.2020 г. и при непредставяне от страна на жалбоподателя на обезпечение в размер на главницата и лихвите, може да се наложи принудителна административна мярка окончателно отнемане на издадения на жалбоподателя лиценз за организиране на хазартни игри, т. е., оспореното решение е преждевременно издадено от ДКХ, която е

следвало да изчака влизането в сила на актовете, с които е установено задължение за дружеството и едва тогава да пристъпи към отнемането на лиценза на посоченото в решението основание.

Предвид тези съображения съдът намира, оспореното Решение за незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено.

По делото / вкл. и по адм. Дело № 6562/2020г., по описа на АССГ/, не са представени доказателства за извършени разноски за процесуално представителство от страна на жалбоподателя, поради което такива следва да бъдат присъдени в размер на 50 лева – държавна такса, и възложени в тежест на ответника.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 61/22.06.2020 г., постановено от Държавна комисия по хазарта (ДКХ) / с правоприемник Национална агенция по приходите /.

ОСЪЖДА Национална агенция по приходите да заплати на [фирма] – [населено място] сумата от 50 лева, представляващи разноски за държавна такса.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИСИ да се връчат на страните.

СЪДИЯ: